

get dom anvendes i lidt videre omfang i mindre alvorlige sager.

Justitsministeriet deler Straffelovrådets opfattelse, hvorefter der er behov for en større differentiering af strafudmålingen i voldssager indenfor normalområdet. Det er ikke tilfredsstillende, at der i dag almindeligvis kun er en straffængde på omkring én måned, der skiller de grove fra de mindre grove tilfælde indenfor normalområdet. En større nuancering bør efter Justitsministeriets opfattelse ske ved, at straffene i de grovere tilfælde skærpes. Herved vil der blive skabt et mere proportionalt forhold i strafudmålingen mellem forskellige typer af voldsforbrydelser indbyrdes. Som grovere tilfælde indenfor normalområdet tænkes f.eks. på tilfælde, hvor gerningsmanden overfalder helt sagesløse personer med knyttnæveslag og/eller spark eventuelt med skade til følge. Er der ved voldsudøvelsen anvendt våben, herunder kniv, falder forholdet udenfor normalområdet og vil være undergivet en væsentlig strengere bedømmelse.

Det fremgår af de ovenfor angivne oplysninger om udmålingspraksis i voldssager, at der i et vist omfang i dag anvendes bøde og betinget dom. Justitsministeriet har ikke grundlag for generelt at vurdere, om det i mindre alvorlige sager om vold vil være forsvarligt at anvende bøde og betinget dom i videre omfang, end det allerede finder sted i dag.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Forslaget om revision af straffelovens voldsbestemmelser tilsigter som anført bl.a. en større differentiering af strafudmålingen i visse voldssager. Forslaget forudsætter således en skærpelse af straffen i grovere sager.

Uanset at de økonomiske konsekvenser af ændrede voldsbestemmelser således vil afhænge af domstolens udmålingspraksis, vil de foreslåede regler efter Justitsministeriets vurdering kun medføre en meget begrænset stigning i den samlede mængde frihedsstraffe, der skal afsones.

Her over for står, at den forenkede udformning af voldsbestemmelserne vil gøre dem lettere at arbejde med og medføre en hurtigere sagsbehandling.

Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning.

5. Hørte myndigheder m.v.

Der er indhentet udtalelse over Straffelovrådets betænkning nr. 1099/1987 om strafferammer og prøveløsladelse fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense og Ålborg, fra Den danske Dommerfor-

ening, rigsadvokaten, rigspolitichefen, Politidirektøren i København, Foreningen af politimestre i Danmark, Dommerfuldmægtigforeningen, Politifuldmægtigforeningen, Advokatrådet, Forsvarsministeriet, Dansk Kriminalpolitiforening, Dansk Politiforbund, Dansk Fængselsforbund, HK-landsklubben for Kriminalforsorgen, Foreningen af Fængselsinspektører m.fl. samt fra Kriminalforsorgsforeningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 2.

Frihedsstraf tænkes navnlig anvendt i tilfælde, hvor der foreligger handel (salg, udlejning, besiddelse med henblik på salg og udlejning, o.l.) med børnepornografisk materiale i et ikke ubetydeligt omfang.

Frihedsstraf kan også komme på tale ved gentagne overtrædelser af forbudet, selv om den seneste overtrædelse ikke i sig selv er særlig omfattende.

Til nr. 2

Om forholdet mellem de gældende bestemmelser i straffelovens §§ 244-246 og de foreslåede bestemmelser henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3.

I § 244 er hovedbestemmelsen om strafbar vold beskrevet. Beskrivelsen, der svarer til den hidtil anvendte, indebærer ingen ændringer i den nedre afgrænsning af, hvilke fysiske krænkelse der udgør strafbar vold. Straffen for overtrædelser af § 244 er bøde, hæfte eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger pkt. 3.4.1.

§ 244 omfatter alle tilfælde af forsætlig vold, hvor den udøvede vold efter sin beskaffenhed ikke kan betegnes som særlig rå, brutal eller farlig eller som mishandling, jf. § 245, stk. 1. Har gerningsmanden ved voldsudøvelsen haft forsæt til at påføre offeret skade på legeme eller helbred, henhører forholdet under § 245, stk. 2.

§ 244 må forventes at finde anvendelse på langt de fleste voldshandlinger, der kommer til pådømmelse. Som eksempler kan nævnes slag, herunder lussinger og knyttnæveslag, kast med genstande, der rammer en anden, benspænd, førergreb, bid og lignende. Om forholdet mellem § 244 og § 245, stk. 1, henvises til bemærkningerne til § 245, stk. 1.

Tilføjelsen »eller på anden måde angriber en andens legeme« vil ligesom i dag omfatte nogle legemsangreb, der består i fremkaldelse af bevidstløshed, ildebefindende og lignende, og som ligger på kanten af